

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя Ул. І. ЛЕНІНА

№ 7—8 (631)

Пятніца, 4 сакавіка 1966 года

Год выдання XIX.

Цана 2 кап.

3 САКАВІКА 1966 ГОДА ў МІНСКУ
ПАЧАЎ ПРАЦАВАЦЬ XXVI З'ЕЗД КАМУНІСТЫЧ-
НАЙ ПАРТЫ БЕЛАРУСІ.

ЮНАКІ І ДЗЯЎЧАТЫ, ПРАФЕСАРСКА-ВЫК-
ЛАДЧЫЦКІ КАЛЕКТЫЎ БЕЛАРУСКАГА УНІВЕРСІ-
ТЭТА ІМЯ УЛАДЗІМІРА ІЛЫЧА ЛЕНІНА ШЛЕ
ГАРАЧАЕ ПРЫВІТАННЕ ДЭЛЕГАТАМ З'ЕЗДА

**8 САКАВІКА —
МІЖНАРОДНЫ ДЗЕНЬ ЖАНЧЫН**

— Самая важная і шчаслівая падзея ў маім жыцці здарылася ўсяго некалькі дзён назад. Напярэдадні свята жанчын я стала членам Камуністычнай партыі...

Браніслава Адольфаўна гаворыць, і я не магу не заўважыць, як яна хвалюецца. А хвалявацца ёсць чаго — камуністы геаграфічнага факультэта прынялі яе ў сваю сям'ю адзінагалосна.

Многія выкладчыкі ведаюць Браніславу Адольфаўну з таго часу, калі яна была яшчэ студэнткай. Дысцыплінаванай,

стараннай да вучобы паказала яна сябе тады. І таму не дзіўна, што універсітэт Браніслава закончыла з дыпломам выдатніка.

Некаторы час яна працавала ў Інстытуце глебазнаўства, а пасля зноў вярнулася ва універсітэт. Вопытная лабарантка, яна заўсёды прыходзіць на дапамогу студэнтам, асабліва шмат працуе з імі ў перыяд сесіі і скардзіцца іншы раз, што ўсё яшчэ мала да яе іх прыходзіць. Браніслава Адольфаўна Монак не толькі дастане для студэнта патрэбны дапамож-

нік, але і раскажа, як яна сама некалі рыхтавала той ці іншы прадмет, зацікавіць той ці іншай кнігай, падахвоціць і падбадзёрыць студэнта.

Член Народнага кантролю універсітэта, Монак узначальвае разам з тым культурна-масавы сектар прафбюро факультэта. Актыўная яна і на пасяджэннях кафедры. Яна ставіць на парадок дня важныя пытанні і рэкамендацыі, накіраваныя на палепшанне вучэбнага працэсу.

Н. ЧАРТКО,
член парткома універсітэта.

ПЕРШЫЯ ЛАСТАЎКІ

Першая сесія ў яе жыцці закончылася. Рэня паглядзела на невялікі, роўны слупок адзнак і шчасліва ўсміхнулася. І, здаецца, як і не было тых перадэкзаменацыйных хваляванняў, бясконцых турбот. На сэрцы стала добра і нейк па — веснавому лёгка. І яшчэ лягчэй ад таго, што сяброўкі-аднакурсніцы Ліна Шлыковіч, Жана

Лепяшко, Света Крукава, Ліда Брыгадзіна і іншыя дзяўчаты па прыкладу свайго ваяжана — сакратара камсамольскай групы курса — таксама здалі экзамены толькі на «выдатна».

Канікулы праяцелі непрыкметна. У Рэні Макавеевай, студэнткі першага курса філалагічнага факультэта — новыя клопаты. Час ідзе у паўсядзённай настойлівай працы над кнігай, у няспыннай плыні камсамольскіх спраў. Трэба апраўдваць званне выдатніка, а Рэня і яе сяброўкі зрабілі першую заяўку на добры ўзлёт.

Першыя поспехі — гэта першыя ластаўкі выдатнай вучобы. І няхай ляцяць яны ў шчаслівы вырай!

Ю. ГОЛУБ,
студэнт першага курса аддзялення
беларускай мовы і літаратуры.

**ПОСПЕХАЎ,
ШЧАСЦЯ,
УСМЕШАК
ВАМ,
НАШЫ СЯБРОЎКІ!**

ВУЧЫЦЦА ПА ЛЕНІНУ, ЖЫЦЬ ПА ЛЕНІНУ, ПРАЦА

Днямі ў актавай зале галоўнага корпуса нашага ўніверсітэта адбылася тэматычная канферэнцыя камсамольскага актыву БДУ «Задачы саюзаў моладзі»,— праграма камсамола».

На канферэнцыі прысутнічалі члены камітэта камсамола ўніверсітэта, члены факультэцкіх камітэтаў камсамола, члены камсамольскіх бюро курсаў, групоргі, рэдактары насценных газет.

Разглядаліся наступныя пытанні:

Чым і як узнікае аўтарытэт арганізацыі?

Якімі формамі і метадамі развіваецца грамадская актыўнасць моладзі?

Як прывесці ў сістэму прапаганду баявых, працоўных традыцый і ваенна-патрыятычнае выхаванне моладзі?

Праблемы культурнага адпачынку студэнтаў.

Задачы «Ленінскай эстафеты слаўных спраў камсамольцаў ўніверсітэта ў гонар 50-годдзя Савецкай улады і 100-годдзя з дня нараджэння Ул. І. Леніна».

Канферэнцыя прайшла пад дэвізам «Вучыцца па Леніну, жыць па Леніну, працаваць па Леніну».

(З даклада намесніка сакратара камітэта камсамола БДУ імя Ул. І. Леніна т. Цівы).

Чатыры месяцы прайшло з таго часу, як праходзіла XX-я камсамольская канферэнцыя ўніверсітэта. Чатыры месяцы наша камсамольская арганізацыя мае новых сваяк вужакоў. За гэты час добра папрацавалі нашы студэнты на сельскагаспадарчых работах у калгасах і саўгасах рэспублікі. 300 чалавек займаецца на падрыхтоўчых курсах, арганізаваных камітэтам камсамола на грамадскіх пачатках.

На сённяшняй камсамольскай канферэнцыі мы павінны намеціць і вырашыць шмат важных для нас праблем, адкрытай гутаркай, дыскусіяй, прапановамі ўсе разам мы зможам адшукаць найбольш правільны шлях для іх вырашэння. Нас турбуе ў першую чаргу, як чалавек вучыцца, як праводзіць свой вольны час, як удзельнічае ў грамадскай рабоце.

Сябры! Наш ўніверсітэт носіць імя Вялікага Чалавекана — Уладзіміра Ільча Леніна. Ужо гэта гаворыць аб тым, што значыць быць членам гэтай арганізацыі.

Камсамол павінен выходзіць моладзь так, каб у практычных, жыццёвых абставінах яна паступала правільна.

Малодшы лейтэнант Януш Янчук — жыць па Леніну, вучыцца па Леніну, працаваць па Леніну.

Аказалася, што лепшымі і самымі цікавымі былі сходы на

толькі паўсядзённая, карпатлівая, настойлівая камсамольская работа. Камсамол — гэта не навучальная ўстанова, не школа ў поўным сэнсе гэтага слова, а палітычная арганізацыя, у якой кожны павінен знайсці для сябе нешта захапляючае.

Адным любяць музыку, другія — танцы, трэція — спорт, чацвёртыя — песні. Арганізацыя, выхоўваючы палітычна сваіх членаў, павінна заўважаць асабістыя якасці і здольнасці таго ці іншага чалавекана. Гэта, вядома, вельмі складаная справа, але неабходная, бо наша задача выходзіць чалавекана ўсебакова развітым, высокаідэйным, сапраўднаму культурным, адданым сваёй Радзіме.

Таму камсамольская дзейнасць патрабуе ад кожнага з нас амаль універсальных ведаў.

— Камсамолец як палітычны работнік абавязкова павінен быць усебакова развітым, — гаворыў М. І. Калінін.

Уцягненне юнакоў і дзячат у грамадскую дзейнасць прывівае ім навыкі арганізатара грамадска-нарысных спраў. Дэвіз нашага часу — «Калі ты камсамолец — значыць, актывіст і арганізатар, а не бездапаможны чалавек, якога нясе жыццё куды захоча».

Зараз вельмі многа ідзе размоў аб праблемах актывісткі і пасіўнасці ў камсамольскай арганізацыі ўніверсітэта. Адкуль жа і чаму паявілася таякая праблема? Хто падзяліў моладзь на «актыў» і «пасіў», на адказных і безадказных?

Тут, відаць, віна тых, хто рыхтаваў яе ў камсамол. Гэта адна з прычын.

Другой, не менш важнай прычынай з'яўляецца тое, што ў некаторых арганізацыях існуюць фармальныя адносіны да камсамольскіх спраў, напрыклад, да размеркавання абавязкаў у камсамольскай групе. Пры размеркаванні іншы раз амаль не ўлічваецца склад арганізацыі, падрыхтоўка, умовы і магчымасці людзей.

Члены камітэта ці бюро іншы раз нічога не хочуць ведаць, акрамя свайго ўчастка работы. А кожны член бюро павінен мець на ўвазе, бачыць усю работу групы, бюро, курса.

Само размеркаванне абавязкаў у нас амаль ідзе трады-

цыйна. План работы адной арганізацыі вельмі часта падобны на план другой. А ў жыцці ж кожнай арганізацыі ёсць свае асабістыя праблемы, задачы. Нам трэба смялей ламаць непатрэбныя штампы і трафарэты, бо яны аказваюць адмоўны ўплыў на характар нашай работы.

Калі паглядзець на дзейнасць нашу ўвогуле, то на першы погляд здаецца, што справы ў нас ідуць добра. Паставы патрабуюць, заклікаюць, папярэджваюць. А як выконваецца тое ці іншае мерапрыемства, рэдка правяраем. А калі і правяраем, дык у большасці выпадкаў не для дапамогі камсамольцам, а для спагнанняў. Гэта вельмі шкодная і непатрэбная практыка. З такім падыходам да спраў мы павінны весці самую рашучую барацьбу. Бо яна прыносіць часам нам вялікую шкоду і падрывае аўтарытэт актывістаў.

Трэба адзначыць, што для барацьбы з недахопамі ў нашай рабоце мы мала выкарыстоўваем насценны друк. Газеты многіх факультэтаў мала ўвагі ўдзяляюць камсамольскаму жыццю, палітычнаму выхаванню моладзі, выхаванню ў студэнтаў высокага патрыятычнага абавязку перад народам, Радзімай. Гэта здарэцца, відаць, таму, што некаторыя рэдкалегіі не маюць ні перспектываў, ні месячных планаў сваёй работы. Камітэты камсамола факультэтаў не ўдзяляюць увагі рэдкалегіям. Няма сумнення ў тым, што тут ёсць віна і камітэта камсамола ўніверсітэта.

Адной з галоўных задач нашай арганізацыі з'яўляецца выхаванне чалавекана камуністычнага заўтра, інакш кажучы, выхаванне чалавекана на прыкладах жыцця і дзейнасці Уладзіміра Ільча Леніна. Гэта вялікая і адказная задача. Вырашыць яе — наш абавязак. Будучага інжынера-спецыяліста, будучага кіраўніка трэба вучыць сёння працаваць з людзьмі, вучыць разумець настрой масы, яе жыццё і імкненні.

Усе гэтыя пытанні ўваходзяць у праграму нашай Ленінскай эстафеты слаўных спраў камсамоліі нашага ўніверсітэта ў гонар 50-годдзя Савецкай улады і 100-годдзя з дня нараджэння Леніна. Сёння нам таксама трэба рашыць, як весці гэтае саборніцтва, каб сабрацца пасля, праз паўгода ці год і паглядзець, якія ў нас вынікі, што зроблена намі нарыснага і чаго яшчэ нехапае ў нашай рабоце.

Думкі, прапановы, паж

(З выступленняў удзельнікаў канферэнцыі)

— За апошнія дваццаць дзён ва ўніверсітэце, — паведамляе сакратар камітэта камсамола фізічнага факультэта ШЫНГЕЛЬ, — было праведзена дзевяноста восем групавых, сорак два курсавых і пяць факультэцкіх камсамольскіх сходаў, на якіх мы правярылі арганізаванасць камсамольцаў, выявілі, ці на сваіх месцах камсамольскія важкі прынялі Ленінскую эстафету — жыць па Леніну, вучыцца па Леніну, працаваць па Леніну.

Аказалася, што лепшымі і самымі цікавымі былі сходы на

фізічным, юрыдычным, філалагічным факультэтах.

— Чаму спынілася стварэнне клуба працоўнай баявой славы? Ці не таму, што мы, актывісты, не праявілі настойлівасці. Вядома, што тут у многім вінаваты камітэт камсамола ўніверсітэта, — сказаў намеснік сакратара камітэта камсамола па ідэалагічнай рабоце ГОМАНАУ. Больш студэнцкіх дыспутаў! Больш шчырых гутарак, сходаў. Трэба заўсёды адмовіцца ад фармальных палітінфармацый. Трэба памятаць, што асноўная задача камсамо-

ла — быць сапраўдным будаўніком камунізму.

— Сёння мы павінны адкрыта абмеркаваць тое, што нас хвалюе, — гаворыць студэнт аддзялення журналістыкі ПАБОКА, — а нас хвалюе побыт студэнтаў, іх жыццё ў інтэрнаце, іх вольны час. Аўтарытэт камсамола залежыць ад вырашэння такіх канкрэтных спраў.

Слова было сакратарам камітэта камсамола філфака ГАРБАЧОУ:

— Чаму ў нашай камсамольскай арганізацыі да сённяшняга часу мы дзелім моладзь на «актыў» і «пасіў»? Адкуль бя-

руцца пасіў ад раўнадушчу, што кожны павінен мець ды і не будыць?» і «пасіў?» і «пасіў?» і «пасіў?» і «пасіў?» і «пасіў?»

Выступак злучыў факты, што арганізацыя асноўным аяны ў нас няма. І вінаваты самы. Выводзіць, каб ішло добра.

ПОМНІ ПРА ІХ, КАМСАМОЛЕЦ!

У гады Вялікай Айчыннай вайны беларускі народ разам з усімі народамі Савецкага Саюза мужна змагаўся супраць фашысцкіх захопнікаў. У першых шарэнгах барацьбітоў ішлі сыны Камуністычнай партыі і камсамола. Мы па праву ганарымся іх подзвігамі, мужнасцю і лободу да сваёй Радзімы. Іх гераізм кліча дзяц, камсамолец, і сёння жыць натхнёна, працаваць самадана.

Сёння мы друкуем матэрыялы пра Герояў Савецкага Саюза, якія назаўсёды залічаны ў спісы часцей і падраздзяленняў Беларускай ваеннай акругі, пра беларусаў, якія паўтарылі подзвіг Аляксандра Матросава ў баях за Радзіму, пра пом-

нікі народным героям — выхаванцам партыі, ленінскага камсамола.

Героі Савецкага Саюза, якія назаўсёды залічаны ў спісы часцей і падраздзяленняў Беларускай ваеннай акругі.

Малодшы лейтэнант Пятро Акуцёнак — праявіў гераічны подзвіг пры фарсіраванні Дняпра.

Малодшы лейтэнант Іван Удавенка і лейтэнант Мікіта Гамоненка — паўтарылі бессмяротны подзвіг Мікалая Гастэлы.

Лейтэнант Пятро Вярнігара —

праявіў гераічны ўчынак і мужнасць пры вызваленні горада Чаркасы.

Гварды малодшы сержант Аляксандр Валодзін — праявіў гераізм і мужнасць у баях за Радзіму.

Яфрэйтар Пятро Купрыянаў — паўтарыў бессмяротны подзвіг Аляксандра Матросава.

Гварды старшы лейтэнант Аляксандр Касмадзеянскі — праявіў гераізм і мужнасць у баях за Радзіму.

Гварды радавы Александр Мішын — цаной свайго жыцця падарваў фашысцкі танк, чым забяспечыў наступленне і перамогу сваім таварышам у баі.

Гварды радавы Сяргей Роман —

паўтарыў бессмяротны подзвіг Аляксандра Матросава.

Гварды малодшы лейтэнант Іван Рошчын — за мужнасць, гераізм і ўмелае кіраўніцтва легендарным танкам «Дзмітрый Ларчанка».

Малодшы сержант Аляксандр Якавенка — праявіў гераізм і мужнасць пры вызваленні горада Любліна.

Гварды лейтэнант Павел Рак, гварды старшы сержант Аляксандр Пятраеў, гварды сержант Аляксей Данілаў у складзе ўсяго экіпажа танка праявілі гераізм у баях за горад Барысаў.

У баях за вызваленне Беларусі 15 чалавек паўтарылі подзвіг Аляксандра Матросава.

Беларусы, якія

рылі подзвіг Аляксандра Матросава ў баях

дзіму.

Воіны Савецкай Арміі: рамкаў, І. С. Зайцаў, С. Ленка, П. В. Касцючак, І. Рыванаў, партызан М. А.

Беларускі народ плячы з народамі іншых рэспублікаў няўся на барацьбу з фашыстаў і захопнікамі. Сто дзевяно партызанскіх брыгад вялікіх баі ў тылу ворага, у сем камсамольска-мал

ВАЦЬ ПА ЛЕНІНУ!

ЗВАРОТ

УДЗЕЛЬНІКАЎ ТЭАРЭТЫЧНАЙ КАНФЕРЭНЦЫІ УНІВЕРСІТЭТА

... камсамольскія актывісты ўніверсітэта, сабраліся тэарэтычную камсамольскую канферэнцыю ў дні, ка-
... савецкі народ рыхтуе працоўныя падарункі
... з'езду КПСС, каб вызначыць канкрэтныя задачы
... ай камсамольскай арганізацыі ў выхаванні юнакоў
... лядчат на гераічных традыцыях рэвалюцыйнай ба-
... рбы, на прыкладах самаадданай працы рабочых,
... агаснікаў, інтэлігенцыі, на вялікіх ідэях марксізма-
... нізма.

... рымаючы «Эстафету слаўных спраў камсамоль-
... універсітэта ў гонар 50-годдзя Савецкай улады і
... годдзя з дня нараджэння Ул. І. Леніна», заклікаем
... камсамольцаў універсітэта настойліва вывучаць
... ды Маркса, Энгельса, Леніна, глыбока авалодаць
... адскімі навукамі, яшчэ больш настойліва вывучаць
... бныя дысцыпліны, каб прыйсці на вытворчасць вы-
... кваліфікаванымі спецыялістамі.

... яраць свае справы, сваё жыццё па Леніну — вось
... кожнага камсамольца.

... мы заклікаем усіх камсамольцаў да актыўнай гра-
... ськай дзейнасці. Наш дэвіз «Калі ты камсамалец —
... быць актывіст»!

... рэжны камсамалец павінен з'яўляцца ўзорам у ву-
... ле, у побыце.

... енскі завет вучыцца, вучыцца канкрэтныму
... ду ў камуністычным будаўніцтве, — гучыць сёння
... нас з новай сілай, напайняецца новым зместам,
... авінен стаць асноўным законам жыцця кожнага
... камольца нашага ўніверсітэта.

сааданні

... ня, як пазбавіцца
... ша? Я асабіста лі-
... кны камсамалец па-
... справу па сэрцы. Та-
... дзе падзелу на «ак-
... іў». У гэтым мы
... на філфаку, калі
... на выкананне кам-
... двухгодкі.

... чы СТАРЦАЎ (фі-
... льтэт) гаворыць аб
... тартытэт камсамоль-
... зацыі залежыць у
... д нашых спраў. А
... не заўсёды выдат-
... ты, вядома, у гэтым
... сь і давайце рабіць
... авы ў нас заўсёды

На трыбуне студэнт хіміч-
нага факультэта КАЖУШКОЎ:

— Часам у нас здараецца так: трэба выключыць студэнта—не здаў сесію: Адміністрацыя ўніверсітэта ўжо зрабіла гэта, а мы пасля просім, каб яго пакінулі. І так цягнем гэтага гора-студэнта з курса на курс.

— У камсамол павінны паступаць людзі самыя перадавыя, — гаворыць студэнт матэматычнага факультэта ЮДАЎ.

НИНА ЦАРЭНКА расказала аб інтэрнацыянальным выхаванні моладзі, аб рабоце сярод студэнтаў з замежных краін.

Брыгады і дваццаць восем камсамольска-маладзёжных атрадаў. Пад кіраўніцтвам партыйных арганізацый на акупіраванай тэрыторыі Беларусі дзейнічала дзевяць падпольных абкомаў, дзвесце шэсць райкомаў і гаркомаў камсамола.

Больш, як пяць з паловай тысячы тэрытарыяльных падпольных партызанскіх арганізацый, што налічвалі ў сваім складзе семдзiesiąт тры тысячы камсамольцаў, наоцілі магутныя ўдары па ворагу.

Камсамольска-маладзёжная брыгада пад камандаваннем героя Савецкага Саюза Аляксея Фёдаравіча Данукалава была створана ў маі 1942 года. За перыяд баявых дзеянняў яна правяла дзвесце баёў з ворагам, разбіла дваццаць два варожыя гарнізоны, чатырнаццаць валасных, знішчыла каля дзевяці тысяч ворагаў, сямсот паліцэй- пад адхон сорак

Камсамольска-маладзёжная брыгада Дубава. Камандзір Герой Савецкага Саюза Ф. Ф. Дуброўскі. Атрад № 13 гэтай брыгады са снежня 1943 года да заканчэння вайны трымаў пераходны Чырвоны сцяг ЦК ЛКСМ Беларусі. Брыгада знішчыла дзве тысячы шэсцьсот дваццаць фашысцкіх салдат і афіцэраў, пусціла пад адхон адзінаццаць эшалонаў, узарвала дзевяноста чатыры масты.

Камсамольска-маладзёжны атрад № 78 — Камандзір Герой Савецкага Саюза Г. Ф. Такуеў — абстраляў і пусціў пад адхон дзевяноста варожых эшалонаў, пад абломкамі якіх знайшлі смерць сотні гітлераўцаў.

За мужнасць і гераізм, праўдэную камсамольцамі і моладдзю Беларусі ў радах Савецкай Арміі і партызанскіх атрадах у барацьбе з нямецка-фашысцкімі захопнікамі, у верасні 1945 года Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР

ДЗЯЎЧАТЫ— ХІМІКІ

САКАВІК — першы месяц вясны, падснежнікаў і — свята нашых жанчын. Успамі- наючы ўсё гэта, я ішоў з фотопаратам на хімфан.

Факультэт сустрэнаў мяне цішынёй. Ішлі заняткі «Спазніўся», — падумаў я, і хацеў ужо павярнуць назад, але тут да мяне звярнуліся:

— Скажыце, калі ласка, вы вучыцеся на хімфаку? Дзяўчына гадоў восемнаццаці...

— Не... я не вучуся на гэтым факультэце... а што?

Яна разачаравана паглядзела на мяне, і адыйшла да акна...

Часу да канца лекцыі было дастаткова, і я рашыў пагаварыць з незнаёмкай.

Аказалася, што яна ў гэтым годзе заканчвае школу, вельмі любіць фізіку і хімію і рашыла паступіць на хімічны. Сёння яна ўпершыню прыйшла сюды, каб пагаварыць са студэнтамі аб іх вучобе, доследах у лабараторыях.

— Чаму вы іменна хочаце паступаць на хімфан?— пытаюся.

— У рабоце хімікаў ёсць нешта асаблівае, рамантычна...

Правінеў званок. Пачуліся жарты, смех. А ў дзяўчат грэцякурсыц Тані Луцкінай і Эмы Саломкі твары даволі сур'ёзныя. Ім не да жартаў — чакае лабараторная работа. Выканаць яе яны рашылі на

«выдатна». Перад самым 8-ым сакавіком дзяўчаты сапраўды атрымалі «выдатна». Падарунак да свайго свята дастойны.

...Скажу вам, хлопцы, толькі па сакрэту: вельмі многа дзяўчат на гэтым факультэце...

— Гэта «аналітыкі», — гаворыць мне Рая Рэзнікава.

Каля лабараторнай установі, зырка сочаць за прабірамаі Алена Сухаверхава і Валя Ставецкая. У іх чарговая практычная работа. Гэта студэнткі чацвёртага курса. Засталіся лічаныя дні вучобы, а там самастойная работа. Вось і стараюцца яны набыць вопыт.

Толькі выйшаў ад «аналітыкаў», знаёмыя другаккурсніцы. У іх таксама аналітыка.

Сур'ёзная, задуманная Ларыса Медзян, вясёлая Ларыса Сцепаліянская. Яны — сяброўкі, заўсёды і ўсюды ўся група, іх любіць і паважае ўся група. А вось падыходзіць Сяня Гурэвіч. Колькі іх, мілых нашых дзяўчат — студэнтак!

У заключэнне скажу: факультэт мае поспехі і ў вучобе, і ў спорце, і ў мастацкай самадзейнасці. І ў гэтым самы вялікі гонар дзяўчат факультэта.

М. СКВАРЦОЎ.

Фотарэпартаж на конкурсе нашай газеты.

ВЯСЕННЯГА НАСТРОЮ, ЕЎДАКІЯ АНТОНАЎНА!

Ідзе па зямлі крамяны, вясёлы, звонкі, прыгожы сакавік. Як гэта цудоўна, што іменна ў гэты месяц адзначаецца Міжнародны жаночы дзень.

Вясной 1910 года ў Капенгагене сабраліся сацыялісты 12 краін Еўропы і Амерыкі. Яны рашылі сумесна змагацца за раўнапраўе жанчын усяго свету. Капіталісты адмаўляліся прызнаць жанчыну раўнапраўным чалавекам грамадства. Але былі сілы, якія стаялі на баку жанчын. Яны змагаліся за тое,

каб жанчына была вольнай, радаснай, роўнай з роўнымі ў адзінай сям'і народаў.

Цяпер дзень 8-га сакавіка — вялікае Міжнароднае свята. Яго адзначаюць у кожным рабочым калектыве, у кожнай сям'і. 8-га сакавіка адбудуцца ўрачыстыя сходы. Колькі слаўных імён жанчын будзе названа на іх!

Еўдакія Антонаўна Мурашка — выкладчыца матэматыкі на першым і другім курсе матфака. Колькі старання, умання, вопыту перадае яна студэнтам! Колькі душэўнага цяпла ўкладае яна ў любімую справу!

Дзень 8-га сакавіка — адзін з самых любімых свят Еўдакіі Антонаўны. І яна жадае ўсім студэнтам добрага здароўя і, вядома, выдатных поспехаў у вучобе. Добрае пажаданне. І студэнты таксама цёпла гавораць аб сваім выкладчыку, жадаюць ёй доўгіх год жыцця, вясенняга настрою. Няхай залатыя кветкі м'іроз і блакітных пралесак, асмужаных першымі сонечнымі промнямі, будуць падарункам для яе.

С. МЕЛЬНІКАВА,
студэнтка І-га курса ад-
дзялення журналістыкі.

паўта-
сандрэ
за Ра-

П. І. Аў-
А. Кава-
І. І. Куп-
Белуш.

у плячо
блік пад-
шысцкімі
да дзевяць
актыў-

камсамол Беларусі быў узнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга. Больш 33 000 камсамольцаў-партызан і падпольшчыкаў Беларусі ўзнагароджаны ардэнамі і медалямі, дваццаці чатыром прысвоена высокае званне Герояў Савецкага Саюза. Беларускі народ свята беражэ памяць сваіх сыноў і дочак, якія аддалі жыццё за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы.

Помнікі народным героям-выхаванцам партыі, Ленінскага камсамола.

Помнік Міхаілу Сільніцкаму — першаму з беларускіх камсамольцаў Герою Савецкага Саюза.

Помнік Обальскім падпольшчыкам.

Помнік Юрыю Смірнову — Герою Савецкага Саюза.

Помнік Алене Колесавай — Ге-

рою Савецкага Саюза, якая паўтарыла подзвіг Аляксандра Матросова.

Помнік Марату Казею — адважанаму герою-піянеру.

Помнік Міхаілу Белушу — які паўтарыў гераічны подзвіг Аляксандра Матросова.

Помнік скідзельскім падпольшчыкам.

Помнік Феадосію Смалычку — Герою Савецкага Саюза.

Помнік Мікалаю Гойшыку — бясстрашнаму партызану-падрыўніку.

Аляксандру Ісачанка — Герою Савецкага Саюза, быўшаму сакратару Гомельскага падпольнага гаркома камсамола, камандзіру падрыўной дыверсійнай групы.

Помнік танкаваму экіпажу Паўла Рака, які праявіў бяспрыкладны гераізм у баю з нямецка-фашысцкімі гарнізонам у горадзе Барысаве.

**ПЕДАГОГ,
АРГАНІЗАТАР,
ВУЧОНЫ**

Хутна ляцяць гады, многае забываецца з былога студэнцкага жыцця, але назаўсёды захаваецца ў памяці першая лекцыя. Мо гэта таму, што чытала яе нам дацэнт кафедры фізічнай географіі СССР Вольга Піліпаўна Якушка.

Нездарма Вольгу Піліпаўну і на партыйных сходах універсітэта і на факультэцкіх называюць у ліку лепшых педагогаў.

Сапраўды, гэта так. На яе лекцыі ходзяць усе. Хіба ж можна будзе пасля дараваць сабе, што ты сёння не пачуў новае, самае навішае з дасягненняў навукі, чаго не прачытаеш у падручніку. Цудоўнае веданне матэрыялу, выдатная дыкцыя, гатоўнасць адказаць на любое пытанне не толькі па курсу, але і па сумежных вучэбных дысцыплінах—вось што вабіць на лекцыі Вольгі Піліпаўны.

Апранутая з густам, вясёлая і жыццярадасная, Вольга Піліпаўна заўсёды са студэнтамі. Вось яна схілілася над картамі з В. А. Калечыцам і нешта горача абмяркоўвае, а вось дае парады дыпломніку, вось адказвае на пытанні студэнтаў, вось едзе з лекцыямі ў калгас, выступае з цікавым дакладам на навуковай канферэнцыі ўніверсітэта.

Вольга Піліпаўна часта наведвае інтэрнаты. З ёй гавораць студэнты аб усім, што, як кажучы, набалела на душы без рэгламенту і не па парадку, абмяркоўваюць пытанні вучобы і розныя іншыя студэнцкія праблемы.

Ужо больш сямі год і ў зімовыя сцюжы і ў летнюю спёку выязджаюць студэнты геофака пад кіраўніцтвам Вольгі Піліпаўны на ставы. За гэты час даследавана больш, як 150 азёр поўначы і поўдня рэспублікі, і матэрыялы гэтых даследаванняў склалі палову кнігі пра вадаёмы БССР, якая выдаецца інстытутам рыбнай гаспадарні.

Добра ведаюць Вольгу Піліпаўну і настаўнікі географіі. Амаль чвэртка іх—яе вучні. Школьнікі вывучаюць геогра-

І АДПАЧЫВАЮЦЬ.

**ХОРАША
ВУЧАЦА,**

фію БССР «па Якушка». Яна сумесна з В. А. Жучкевічам напісала і выдала першы падручнік па географіі БССР для сярэдняй школы, які вытрымаў больш сямі выданняў. Рэдагавала яна таксама хрэстаматыю па географіі БССР, была адным з аўтараў падручніка для вышэйшай школы, напісала шэраг цікавых навуковых прац і турысцкіх дапаможнікаў.

А днямі камуністы геофака аднадушна прынялі Вольгу Піліпаўну кандыдатам у члены КПСС.

Хочацца ад ўсяго сэрца павіншаваць Вольгу Піліпаўну Якушка са святам 8-га сакавіка.

П. РОГАЧ,
аспірант.

І МАРАЦЬ,

Фотаздымкі ў нумары А. КАДЗЕТА.

Наш карэспандэнт Уладзімір Галайша сустрэўся са Светай Осіпавай (студэнтка хімфака—БССР). Там Сьонг (студэнтка біяфака — В'етнам), Марыя Антонія Міранда (студэнтка матфака — Куба), Дашхарлоо Сухэ (студэнтка біяфака — Мангольская Народная Рэспубліка), Вікторыя Салім (студэнтка падрыхтоўчага факультэта—Танзанія).

— Дарагія дзяўчаты! У сувязі з Міжнародным днём жанчын дазвольце мне горача павіншаваць вас тут, за гэтым святочным сталом, і парадаваць вас жывым букетам першых пралесаў.

Што б вы хацелі перадаць чытачам нашай газеты «Беларускі ўніверсітэт»?

СВЕТА ОСІПАВА (БССР): Савецкая Канстытуцыя дала нам роўныя правы з мужчынамі. Але жанчыны ў нашай краіне акружаны нязвычайнай увагай і пяшчотнымі клопатамі, асаблівай пашанай. Адным з яркіх сведчанняў гэтага з'яўляецца і тое, што ў Савецкай краіне 8-е сакавіка абвешчана свабодным ад работы днём — усенародным урачыстым святам. Гарача прывітанне ад нас, савецкіх жанчын, жанчынам усіх краін свету!

ТАМ СЬЮНГ (В'етнам): Ужо не адзін год я разам з маімі в'етнамскімі і савецкімі сяброўкамі радасна сустракаю Міжнародны дзень жанчын у савецкай краіне мірнай працы, краіне, народы якой пасяхова будуць камунізм. Але кожны раз з горыччу ў гэты дзень я ўспамінаю сваю родную маму і сястрычак, якія недзе ў Паўднёвым В'етнаме. Што з імі? Адзінаццаць гадоў, як мы не бачыліся і нічога не ведаем адзін ад аднаго. Але я ўпэўнена, што в'етнамскі народ пераможа ў яго справядлівай барацьбе, прагоніць амерыканскіх агрэсараў, бо наш народ вельмі

горача любіць сваю Радзіму, заўсёды мужна змагаецца з ворагам. Мы ганарымся тым, што ў гэтай актыўнай барацьбе прымаюць удзел і нашы жанчыны.

Паўночны і Паўднёвы В'етнам будуць аб'яднаны ў адзіную дзяржаву, і тады я моцна абніму маю маму і маіх сястрычак, горача буду віншаваць іх з Міжнародным днём жанчын.

МАРЫЯ АНТОНІЯ МІРАНДА (КУБА): З Міжнародным днём жанчын я хачу павіншаваць усіх жанчын свету. Маё самае вялікае жаданне, каб у хуткім будучым жанчыны гераічнага В'етнама змаглі спакойна адзначыць гэты дзень у сваёй свабоднай краіне.

ДАШХАРЛОО СУХЭ (МНР): Мне добра вядома, як жанчыны свету настойліва змагаюцца за трывалы мір ва ўсім свеце. У адных шарэнгах з бараць-

бітамі за мір, за светлае будучае народаў і жанчыны Мангольскай Народнай Рэспублікі.

Я віншую выкладчыц і ўсіх маіх сябровак па ўніверсітэту з Міжнародным днём жанчын.

ВІКТОРЫЯ САЛІМ (ТАНЗАНИЯ): У нашай краіне, Танзаніі, пасля народнай рэвалюцыі таксама адзначаецца Міжнародны дзень жанчын. Я ўжо ведаю, што ў Савецкім Саюзе з гэтага года дзень 8-га сакавіка абвешчаны ўсенародным святам, свабодным ад работы днём. Гэта сапраўды сведчыць аб той вялікай увазе, аб тых вялікіх клопатах і пашане, якімі акружаны жанчыны ў вашай краіне.

Я жадаю маім сяброўкам добрых поспехаў у вучобе.

І ТАНЦЮЮЦЬ,

**ВЫДАТНАЯ ВУЧОБА—
ЛЕПШЫ ПАДАРУНАК**

Ларыса Лявонцьеўна Кароткая і студэнты першай групы другога курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры, нібы адна сям'я. Памятаецца той дзень, калі Ларыса Лявонцьеўна першы раз прыйшла ў групу і сказала:

— Я буду ў вас куратарам...

Быць куратарам—клопаты вялікія. Трэба знайсці ключ да кожнага сэрца кожнага юнака і дзяўчыны. І трэба сказаць, што яго Ларыса Лявонцьеўна знаходзіць. Іншы раз яна ніяк не можа развітацца са сваімі выхаванцамі, бо гаворка—па самых розных пытаннях.

— Яна ў нашай групе бывае амаль штодня. Асабліва шмаг мы гаворым пра вучобу—самае галоўнае для нас. Ларыса Лявонцьеўна многа расказвае, як яна сама вучылася, як рыхтавалася да семінараў, экзаменаў. І нам хочацца вучыцца яшчэ лепш,—гавораць дзюгакурснікі.

З выпадку Міжнароднага дня жанчын усе мы віншваем Ларысу Лявонцьеўну. Свае поспехі мы і складаем ёй, як скромны падарунак.

Ю. Агараднічанка.